

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 158/18
V Luxemburgu 18. októbra 2018

Rozsudok vo veci C-149/17
Bastei Lübbe GmbH & Co. KG/Michael Strotzer

Majiteľ pripojenia na internet, cez ktoré došlo k porušeniam autorských práv prostredníctvom spoločného používania súborov, sa nemôže vyhnúť zodpovednosti tak, že jednoducho označí rodinného príslušníka, ktorý mal možnosť prístupu k tomuto pripojeniu

Majitelia práv musia mať k dispozícii účinný prostriedok alebo spôsob nápravy umožňujúci príslušným súdnym orgánom nariadiť oznámenie potrebných informácií

Nemecké vydavateľstvo Bastei Lübbe sa domáha v konaní na Landgericht München I (Krajinský súd Mníchov I), aby mu Michael Strotzer zaplatil peňažnú náhradu škody, pretože audiokniha, ku ktorej má autorské právo a s ním súvisiace práva, bola predmetom spoločného používania, teda bola poskytnutá na účely jej stiahnutia neobmedzenému počtu užívateľov v rámci jednej výmennej internetovej burzy (peer-to-peer) prostredníctvom pripojenia na internet, ktorého majiteľom je pán Strotzer.

Pán Strotzer spochybňuje, že by sám porušil autorské práva. Navyše tvrdí, že jeho rodičia, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, mali tiež prístup k tomuto pripojeniu, pričom však neuviedol žiadne spresnenia týkajúce sa okamihu, keď bol uvedený prístup použitý jeho rodičmi, alebo povahy tohto použitia. Podľa Landgericht München I z judikatúry Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) vyplýva, že vzhľadom na základné právo na ochranu rodinného života takáto obrana postačuje v nemeckom práve na vylúčenie zodpovednosti majiteľa pripojenia na internet.¹

Landgericht München I v tomto kontexte žiada, aby Súdny dvor poskytol výklad ustanovení práva Únie o ochrane práv duševného vlastníctva.²

Súdny dvor v dnešnom rozsudku odpovedá tak, že **právo Európskej únie bráni vnútroštátnej právnej úprave (o akú ide vo veci samej, vykladanej príslušným vnútroštátnym súdom), podľa ktorej nemožno považovať majiteľa pripojenia na internet, prostredníctvom ktorého došlo k porušeniu autorského práva spoločným používaním súborov, za zodpovedného za toto porušenie, ak označí jedného rodinného príslušníka, ktorý mal možnosť prístupu k tomuto pripojeniu, ale bez toho, aby spresnil okamih, keď bol tento prístup použitý týmto rodinným príslušníkom, a povahu tohto použitia.**

¹ Landgericht v tejto súvislosti vysvetľuje, že majiteľ pripojenia na internet, prostredníctvom ktorého došlo k porušeniu autorských práv, sa považuje za autora tohto porušenia, keďže bol identifikovaný s presnosťou cez jeho adresu IP a žiadna iná osoba nemala možnosť prístupu k tomuto pripojeniu v čase, keď došlo k tomuto porušeniu. Tento predpoklad však možno vyvrátiť v prípade, keď iné osoby mali možnosť prístupu k tomuto pripojeniu. Okrem toho, ak rodinný príslušník tohto majiteľa mal túto možnosť, tento majiteľ sa môže vzhľadom na základné právo na ochranu rodinného života zbaviť zodpovednosti tak, že označí rodinného príslušníka, bez toho, aby bol povinný poskytnúť dodatočné spresnenia týkajúce sa okamihu, keď bolo pripojenie na internet použité uvedeným rodinným príslušníkom, a povahy používania, ktoré v prípade tohto pripojenia vykonal posledný uvedený.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230), ako aj smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32).

Podľa Súdneho dvora treba nájsť náležitú rovnováhu medzi rôznymi základnými právami, teda právom na účinný prostriedok nápravy a právom duševného vlastníctva na jednej strane a právom na rešpektovanie rodinného života na druhej strane.

O takúto rovnováhu nejde, keď sa prizná kvázi absolútna ochrana rodinným príslušníkom majiteľa pripojenia na internet, prostredníctvom ktorého došlo k zásahu do autorského práva spoločným používaním súborov.

Ak totiž vnútroštátny súd prejednávajúci žalobu o náhradu škody nemôže vyžadovať na žiadosť navrhovateľa dôkazy týkajúce sa rodinných príslušníkov protistrany, je nemožné tak preukázať namietané porušenie autorského práva, ako aj identifikovať páchatel'a tohto porušenia, a v dôsledku toho dochádza k závažnému porušeniu základného práva na účinný prostriedok nápravy a základného práva duševného vlastníctva, ktoré má majiteľ autorského práva.

Bolo by to však inak, keby s cieľom vyhnúť sa zásahu, ktorý by sa považoval za neprípustný zásah do rodinného života, majitelia práv mali k dispozícii iný účinný prostriedok nápravy, umožňujúci im napríklad v tomto prípade dosiahnuť, aby súd určil občianskoprávnu zodpovednosť majiteľa dotknutého pripojenia na internet.

Okrem toho prináleží v konečnom dôsledku Landgericht München I, aby preveril, či v dotknutom vnútroštátnom práve neexistujú prípadne iné nástroje, konania a prostriedky nápravy umožňujúce príslušným súdnym orgánom nariadiť poskytnutie nevyhnutných informácií umožňujúcich preukázať za takých okolností, ako sú okolnosti vo veci samej, porušenie autorského práva a identifikovať jeho páchatel'a.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106